

Kazatel: Josef Hurta

Písně: 435, 449, 446, 453, 432

Čtení: Iz 62

Text: J 4, 13 – 26

Ježíš jí odpověděl: "Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím ke životu věčnému." Ta žena mu řekla: "Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu." Ježíš jí řekl: "Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!" Žena mu řekla: "Nemám muže." Nato jí řekl Ježíš: "Správně jsi odpověděla, že nemáš muže. Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu." Žena mu řekla: "Pane, vidím, že jsi prorok. Naši předkové uctívali Boha na této hoře, ale vy říkáte, že místo, na němž má být Bůh uctíván, je v Jeruzalémě!" Ježíš jí odpoví: "Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. Vy uctíváte, co neznáte; my uctíváme, co známe, neboť spása je ze Židů. Ale přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctíli. Bůh je Duch a ti, kdo ho uctívají, mají tak činit v Duchu a v pravdě." Žena mu řekla: "Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všechno." Ježíš jí řekl: "Já jsem to – ten, který k tobě mluví."

I světská společnost ví, že dnes začíná advent. Ti zasvěcenější mohou dokonce vědět, že advent znamená příchod. Většinou chápou advent jako přípravu na příchod Vánoc, v lepším případě na příchod Spasitele v podobě narozeného dítěte. Ale víceméně už jen věřící si pod pojmem advent představí také druhý Kristův příchod na tento svět k soudu na konci věků a naši přípravu na něj.

Samařská žena, o níž čteme v Janově evangeliu, se nachází někde uprostřed té škály. Pro židy není ani pohanským psem, ale ani pravověrnou židovkou. A židé podobně jako později křesťané se budou spíše bavit s pohanem než s heretikem a sektářem. Samařská žena, jejíž jméno bohužel neznáme, uctívá Hospodina a má povědomí o příchodu Mesiáše. Říká: „Vím, že přichází Mesiáš, zvaný Kristus. Ten až přijde, oznámí nám všechno.“ Tehdy se konečně dozvíme, jak to všechno je, kdo měl pravdu a kdo věřil špatně. Kterí věřící se modlili na správné hoře, a kteří na špatné. Až přijde Mesiáš, bude v tom jasno. Pak se konečně ukáže, že se všichni měli modlit na této hoře, tedy na té naší, kde se modlíme my, a ne na té druhé, kde se modlí ti ostatní. A my, kteří jsme se modlili správně, půjdeme do nebe, a všichni ostatní půjdou do pekla.

Tak tohle možná někteří očekávají od Kristova příchodu. Ježíš ale na otázku, kdo tedy má pravdu, ženě odpoví, že to není „buď – anebo“. Černá nebo bílá. Tady nebo tam. On jí řekne: "Věř mi, ženo, že přichází hodina, kdy nebudete ctít Otce ani na této hoře ani v Jeruzalémě. Přichází hodina, ano již je tu, kdy ti, kteří Boha opravdově ctí, budou ho uctívat v Duchu a v pravdě. A Otec si přeje, aby ho lidé takto ctíli."

Co to znamená „v Duchu a v pravdě“? V pravdě znamená opravdově, upřímně, věrně. A „v Duchu“ znamená v Kristově pokorném duchu, tedy v duchu lásky a milosti, nikoli v nenávisti a povýšenosti. Přichází hodina, kdy už se nebudou modlit jedni proti druhým, ale spolu. Ježíš to říká bezejmenné, morálně nepřilíš vzorné ženě, pod níž si evangelista Jan už klidně mohl představovat samu církev. Ale i Starý zákon mluví o Božím lidu podobně, tedy jako o ženě, která je nevěrná svému muži, a která kolikrát ani neví, komu vůbec patří. Hospodin ale o ni přesto stále stojí a chce si získat její srdce.

Ta samařská žena má skutečně problém s věrností a vlastně pořádně neví, čím je. Proto říká: „Nemám muže.“ Ježíš jí to potvrdí. Měla jsi jich pět, a ten s kterým teď žiješ není tvůj muž. Stále nejsi vdaná. Vlastně se pořád cítíš sama, zneužitá, jen na chvíli muži oblíbená a pak zase opuštěná.

Když si v této chvíli vzpomeneme na proroka Izaiáše, tak už on vyřizuje Božímu lidu, té dceři síónské Boží zájem o svou nevěstu církev. U Izajáše v 62. kap. čteme: „Už nikdy o tobě neřeknou: "Opuštěná". A nikdy o tvé zemi neřeknou: "Zpustošená". Budou tě nazývat: "Oblíbená" a tvou zemi: "Vdaná", protože si tě Hospodin oblíbil a tvá země se vdala.“

Samařská žena dosud takovou věrnou lásku nepoznala. To, co dostávala od mužů bylo jen chvilkové povyražení, chvilkové uhašení žízně po lásce a za chvíli ji musela někam jít znovu načerpat. Tak jako když chodila vždy znovu a znovu pro vodu do Jákobovy studny. Ale Ježíš, který ji tam zastihl říká: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“ Ta žena mu řekla: „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.“ Ježíš se ale nechce zařadit do fronty mužů, kteří té ženě dopřejí jen na chvilku uhasit její žízeň. Ta žena nezná trvalý vztah, trvalou lásku a vždy znovu po ní žízní. To, co však nabízí Ježíš, není chvilková letní láska. To, co nabízí Ježíš není něco, co se přijímá od druhých a spotřebovává, ale co naopak máš ty v sobě, co proudí z tebe a zavlažuje svět kolem tebe, takže pak má tvůj život kvalitu věčnosti. Zatím jsi jen jako houba, která do sebe nasává lásku druhých. Ale když přijmeš, co dává Ježíš, staneš se sama pramenem a zdrojem lásky, tedy té životodárné vody, která oživuje vše kolem. Máš kolem sebe šířit Ducha lásky, ducha Kristova. Ježíš, když použil obraz živé vody, mluvil právě o Duchu, kterého přijmou ti, kteří v Ježíše uvěřili.

To je to, co přináší Ježíš. Čekáme-li jako ta žena přicházejícího Mesiáše, který nám oznámí všechno, pak právě toto je to všechno, co potřebuje k opravdovému a věčnému životu. „Kdo věří ve mne,“ říká Ježíš, „proud živé vody poplyne z jeho nitra, jak praví Písmo.“ To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. V tom je ta spása Božích dětí, když z nás Ježíš učiní svůj vykoupený lid, který vodí světem v triumfálním průvodu a z jehož nitra se do světa rozlévají řeky lásky. Proto prorok Izaiáš říká: „Projděte, projděte branami! Připravte lidu cestu! Vyrovnejte, vyrovnejte silnici! Odstraňte kamení! Zvedněte korouhev nad národy! Hle, Hospodin dává slyšet až do dálek země výzvu: "Vyříd'te dceři sijónské: Hle, přichází tvá spása!" Hle, svoji mzdu má s sebou, u sebe svůj výdělek. Nazvou je "Lid svatý", "Hospodinovi vykoupení". A tebe nazvou "Vyhledávaná", "Město neopuštěná".

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, spasiteli náš, jsme tvůj lid, ovce, které paseš, jsme tvá nevěsta, kterou zahrnuješ svojí láskou. Kéž se ta láska skrze nás promítá do tohoto světa, abychom se už nebádali, či kdo jsme, kdo má pravdu, ale abychom se ve tvém duchu k tobě svorně modlili, tebe ctili a svoji víru společně vyznávali. Amen.*

Přímluvná modlitba: *Pane náš, prožíváme začátek adventního času s vědomím, že svět je plný nepokoje. Nežijeme v bezpečném světě. S obavami vnímáme válečné konflikty ve světě i docela blízko nás. A tak prosíme, kéž radostná zvěst adventu, na kterou všichni čekáme, nás o to víc utěší a ujistí, že do našich obav, strachů a starostí přichází Mesiáš. Ten, který je v tom všem s námi. Že přichází, aby spasil a zachránil tento svět. A tak tě, Pane, prosíme, přijď a zachraň nás. Nejen nás samotné, ale nás, jako svět, lidstvo, veškeré stvoření, které sténá pod tíží zla, hříchu a smrti. Konkrétně pak prosíme alespoň o malé zářraky všedního dne, o záblesk lásky tam, kde vládne nenávisť. O snahu odpustit si či prosit o odpuštění mezi těmi, kdo spolu nemluví. Prosíme o uzdravení nemocných. Prosíme za ty, kteří před vánočními svátky nestíhají vše, co si naplánovali. Prosíme za ty, kteří nemají za co koupit dětem dárky. Prosíme za ty, kteří nemají čas na sebe ani na své bližní. Prosíme za lidi, kteří budou trávit advent i Vánoce daleko od domova. Prosíme za lidi, které dohánějí jejich vlastní viny a dluhy. Modlíme se, Pane, za tvou církev, aby přinášela v těchto dnech lidem naději, zvěstovala evangelium a rozdávala lásku mezi lidmi. Tys nás k tomu povolal a také nás k tomu zmocňuješ svým Duchem svatým. Proto tě znovu prosíme o sílu a odvahu ke službě a víru, že naše námaha není marná. Jsme tvými posly v tomto světě a jednáme tvým jménem. Kéž je Boží jméno posvěceno, tak aby lidé poznali jeho slávu a vzdali čest tobě, Bohu Otci i Synu i Duchu svatému. Amen.*